

gen som borgmester efter reglerne i den kommunale styrelseslov. Sagen ligger nu i Indenrigs- og Sundhedsministeriet, der skal træffe afgørelse om, hvorvidt suspensionen skal stadfæstes. Til brug herfor skal der foretages en mere indgående undersøgelse af de forhold, som ligger til grund for suspensionen. Hvis suspensionen stadfæstes, skal byrådet i Farum Kommune indbringe sagen for domstolene, og der vil altså i givet fald blive tale om en egentlig retssag om de pågældende forhold.

For det tredje blev Farum Kommune som bekendt den 19. februar 2002 sat under administration af indenrigs- og sundhedsministeren. Det indebærer, at der skal udarbejdes en nærmere genopretningsplan for kommunen, og at Indenrigs- og Sundhedsministeriet i den forbindelse er i gang med en omfattende undersøgelse af kommunens økonomiske forhold. Jeg skal herudover bl.a. nævne, at Tilsynsrådet for Frederiksborg Amt er i færd med at undersøge en række sager fra kommunen, og at Farum Kommune har besluttet selv at iværksætte en advokatundersøgelse af forholdene i kommunen.

De omfattende initiativer, som jeg her har nævnt, er i sagens natur bagudrettede, i den forstand at de navnlig indebærer undersøgelser og klarlæggelse af, hvad der er sket i Farum Kommune. De vil naturligvis også kunne være værdifulde med henblik på fremtiden: Hvad kan vi lære af Farumsagen?

Men også med hensyn til det fremadrettede er der allerede taget mere konkrete initiativer, idet indenrigs- og sundhedsministeren har truffet beslutning om at nedsætte en ekspertgruppe med professor Jens Peter Christensen som formand. Ekspertgruppen skal ifølge det foreløbige kommissorium vurdere, om de redskaber, som den kommunale styrelseslovgivning giver kommunalbestyrelsen, den kommunale revision, tilsynsrådet samt Indenrigs- og Sundhedsministeriet er tilstrækkelige med henblik på at få indsigt i den kommunale administration, navnlig af den kommunale økonomi. På baggrund heraf skal ekspertgruppen i givet fald stille forslag om ændringer af den kommunale styrelseslovgivning.

Der er altså allerede iværksat væsentlige og omfattende både bagudrettede og fremadrettede undersøgelser af Farumsagen. Der er tale om undersøgelser med henblik på at give os svaret på en række centrale spørgsmål: Hvad er der egentlig sket i Farum Kommune? Er der overtrådt regler og retningslinjer, i givet fald hvilke, og hvor alvorligt er det? Hvem er ansvarlig for

det, hvad kan vi lære, og hvordan undgår vi lignende sager i fremtiden? Under disse omstændigheder må man efter regeringens opfattelse spørge, hvilket formål det skulle have nu oven i det hele også at nedsætte en undersøgelseskommission.

For mig at se omfatter de aspekter af Farumsagen, som SF ønsker belyst af en kommission, og som ikke allerede er ved at blive undersøgt, alene spørgsmålet om, hvorvidt der kan blive tale om ansvar for byrådsmedlemmerne i Farum, for det kommunale embedsværk og for tilsynsmyndighederne, altså tilsynsrådet og Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Det ville være en noget særpræget fremgangsmåde at nedsætte en undersøgelseskommission med henblik på en undersøgelse af disse spørgsmål på et tidspunkt, hvor vi slet ikke har noget ordentligt hverken faktisk eller retligt billede af de konkrete forhold i kommunen, som hele sagen drejer sig om. I øvrigt er f.eks. tilsynsrådet stadig i fuld gang med den tilsynsvirksomhed, der i givet fald skulle undersøges af en kommission, og det ville vist være at tage tingene i en rækkefølge, som de færreste kunne forstå.

Kl. 18.15

Nedsættelse af en undersøgelseskommission på nuværende tidspunkt vil også rejse en række mere konkrete vanskelige spørgsmål i forbindelse med de igangværende undersøgelser. Jeg forstår f.eks. beslutningsforslagets bemærkninger således, at der er enighed om, at politiet naturligvis ikke skal indstille sin efterforskning som følge af nedsættelsen af en undersøgelseskommission, og at en kommission ikke skal foretage en sideløbende undersøgelse af de samme forhold som dem, der indgår i den politimæssige efterforskning. Men forholdet er jo det, at politiets undersøgelser på nuværende tidspunkt ikke er og ikke kan være klart afgrænsede, idet disse undersøgelser i sagens natur løbende må tilrettelægges efter de nye oplysninger og forhold, der kommer for dagen. Den konstruktion, som beslutningsforslaget lægger op til, forekommer derfor ikke gennemførlig.

Lad mig derfor slutte, hvor jeg begyndte: Farumsagen skal undersøges til bunds, og dens omstændigheder skal klarlægges fuldt ud. Det er regeringen helt enig med SF om, og det håber jeg meget, at SF har forstået af min lange besvarelse i dag. Jeg vil også sige, at regeringen vil følge sagen meget nøje, herunder udfaldet af de strafferetlige undersøgelser, og når de igangværende undersøgelser og sager er afsluttet, vil re-